

SÄKENIÄ

Sosialistinen kuukausijulkaisu

Ilmeesty kuukausittain, Fitchburgissa, Mass., Raivaajan kustannuksella

Toimittaja: YRJÖ HALONEN

Published every Month, by Raivaaja Pub. Co., Fitchburg, Mass.

Kansainvälinen katsaus

SAKSA.

Saksan itsenäisen sosialistipuolueen taistelut. — Kuten tunnettua Saksan monarkistit yrittivät äskettäin kumota Ebert-Noskelaisen hallituksen, mutta epäonnistuivat, koska Saksan kansan suuri enemmistö ei näytä millään hinnalla tahtovan monarkian palauttamista. Sensijaan Saksan itsenäinen sosialistipuolue, johon ovat sulautuneet suurin osa aikaisemmin spartakulaisiksi itseänsä nimittäneitä sosialisteja, on se voima joka asettaa yhä uusia vaikeuksia äärimmäisen revisionismin suohon ajautuneelle Ebertin hallitukselle. Huomattava kuitenkin on, että itsenäinen sosialistipuolue vuorostaan jakautuu kolmeen ryhmään: marxilais-kautskylaiseen keskustaan, "oikeistolaisiin" ja äärimmäiseen vasemmistoon, ja se luonnollisesti Jonkunverran heikentää itsenäisen sosialistipuolueen taisteluvoimaa.

Perin niukkojen Saksasta saatavien tietojen puutteessa emme ole tilaisuudessa lähemmin selostamaan, mitkä erimielisyydet eroittavat nämä ryhmät toisistaan, niin paljon vain tiedämme että viime joulukuulla pidetyn Saksan itsenäisen sosialistipuolueen päätökset olivat tuloksia puolueen "oikeiston" ja "vasemmiston" liittyisestä keskustasta vastaan. Keskusta kylläkin muodostaa puolueessa enemmistön niin "oikeistoa" kuin "vasemmistoa" vastaan, mutta ei riitä muodostamaan enemmistöä yh-

tyneitä "siipiä" vastaan. Puolueen "oikeiston" ja "vasemmiston" liittyminen puoluekokouksessa oli seurauksena keskustan epävarmasta kannasta muutamissa kysymyksissä.

Mutta jättämällä itsenäisen sosialistipuolueen ryhmityskysymyksen sivuun ja tarkastamalla puoluetta kokonaisuudessaan havaitsemme että se siellä täällä tehty syytös että Saksan itsenäinen sosialistipuolue ei olisi vallankumouksellinen on aiheeton.

Sosialistiset vallankumousyritykset Saksassa. — Itsenäisen sosialistipuolueen puoluekokouksen ilmoituksen mukaan puolueen jäsenmäärä puoluekokouksen aikana oli 750,000, ja puolueella sanotaan olevan järjestetty vallankumouksellinen hallitus, joka ottaa vallan käsiinsä silloin kun tilaisuus lopulliseen Ebertin hallituksen kukistumiseen tarjoutuu.

Tätä kirjottaessa ei ole vielä tietoa, mitenkä lopullisesti päättynyt nykyinen monarkistinen vallankaappausyritys seurannut Ebertin hallituksen ja itsenäisen sosialistipuolueen välinen kamppailu, mutta aivan entisenään Ebertin hallitus ja sen politiikka eivät ole kyenneet nousemaan, sillä se teki itsensä yhä suurempien joukkojen vieromaksi viime tammikuulla toimeenpanemallaan verilylyllä.

Kuten tunnettua, viime tammikuulla oli Saksan valtiopäivillä käsiteltävänä ja-

kiehdotus, joka asetti niinsanotut tehdaskomiteat hallituksen kontrollin alaisiksi. Tätä lakiehdotusta vastustivat itsenäiset sosialistit ja lisäksi oli muita sillä hetkellä tapahtuneita vallankumousyritykseen kiihoittavia ja pakoittavia syitä. Palkkojen ja elämänkustannusten välinen suuri eroavaisuus oli saanut yksinpä Ebertin hallituksen työläisetkin liikkeelle. Jo viime vuoden joulukuun 28 p:vä marssi Berliinin kaduilla 25,000 hallituksen työläistä "äänettömänä" mielenosotuskulkuena. Tam-

den riistäminen siis lisäsi katkeruutta ja vallankumouksen yrittämisinnostusta samaan aikaan kun edellämäinintun lain käsitteily valtiopäivillä lähenee loppuaan, ja laki tiedettiin tulevan hyväksytyksi, ellei mitään ratkaisevaa tapahdu. Kun sitte lakiehdotus oli toisessa lukemisessa tammikuun kolmantenatoista päivänä Die Freiheit-lehti vetosi viiteentoista berliiniläiseen ammattiyhdistykseen ja kehoitti heitä saapumaan iltapäivällä kello 3 mielenosotukselle valtiopäivätalon edustalle. Noin sata tuhatta työ-

Vallankumouksellisten työläisten teurastaja, Ebert-Noske-hallituksen sotilaita Berliinin kaduilla viimeisen vallankumousyrityksen aikana.

mikuulla toimeenpantu rautatieläisten lakko sitte sai tammikuun 12 päivä sellaisen käänteen, että hallitus lakkautti puhe-, paino- ja kokoontumisvapauden, ja se antoi lisäksi tehdaslain kiihottamille mielille. Itse Ebert antoi julistuksen, jossa kotiinpalaavien sotavankien nimessä vaadittiin rautatieläisiä heti palaamaan työhön. Ebertin julistuksessa selitettiin rautatieläisten lakon merkittävän sitä että 400,000 kotimaahansa ikävöivää saksalaista sotavankia "ovat edelleenkin estettyjä palaamaan vaimojensa ja lastensa luokse."

Puhe-, paino- ja kokoontumisvapau-

läistä noudattivat kehoitusta ja saapuvat paikalle määrättyä aikana.

Mielenosoitus oli luonnollisesti aijottu rauhalliseksi, mutta väkijoukon kokoontuessa se pian sai valtausluonteen. Hyökättiin valtiopäivätalon rapuille ja käytäviin, ammuttiin muutamia revolverin laukauksia läpi ovien ja tehtiin rynnäköjä lukittuja ovia vastaan. Pieni joukko vahtisotilaita voitettiin helposti, heiltä riisuttiin aseet, ja toiset antoivat ne sovinnolla. Mutta Ebert-Noske-hallitus oli ollut varuillaan ja pian se komensi paikalle sotilasreservin kuuluruiskujen kanssa ja pani toi-

meen verilöylyn, jossa tapettiin 42 työläistä ja haavottui 105.

Valankumousyritys tuli kukistetuksi ja edellämäinnittu laki tuli hyväksytyksi valtiopäivillä tammikuun 18 päivä 213:sta äänellä 64:ää vastaan.

Mutta tammikuun kolmannentoista päivän vallankumousyritys ei heikentanut itsenäisen sosialistipuolueen voimaa, sillä puolue ei ollut sitä puolueena suunnitellutkaan, päinvastoin useimmat puolueen sanomalehdet sanoivat sitä huonosti harkitusti suunnitelmaksi, samalla kun osottivat Ebertin hallituksen suhteen työläisiin ja tuomitsivat sen. Ebert-Nosken hallitus sensijaan oli saanut toimeenpanemallaan verilöylyllä "avatuksi" monen silmät.

Mitä tahansa lienevätkin Saksan luokkataistelujen lähimmät vaiheet itsenäinen sosialistipuolue on ainoa joka voi Saksassa kasvaa ja kehittyä valtavoi-maksi.

Itsenäiset sosialistit ja Internationale.
— Amerikalai-stenkin puoluetoverien keskuudessa on ollut paljon mielipide-eroavaisuuksia siitä kuinka viime jou-lukuulla pidetyn Leipzigin kokouksen päätökset on oikein tulkittava. Yhdeltä puolen tulkittiin päätöstä siten, että itsenäiset sosialidemokratit asettivat ehto-ja kolmanteen Internationaleen yhtymiselle kun taas toiset selittivät, että suunniteltu konferenssi länsimaiden valankumouksellisten sosialistipuolueiden ja kolmannen Internationaleen puolueiden välillä pidetään vain tarkoituksella saada kaikki ensimmäiset puolueet yhtymään mainittuun Internationaleen samalla kertaa. Elleivät toisten maiden puolueet päättää yhtyä, saksalaiset itsenäiset sosialidemokratit silloin yhtyvät ilman ehtoja.

Vähäistä ennen Ranskan sosialistipuolueen kongressia oli Ranskan sosialistipuolueen sihteeriillä, Frossardilla, ja Saksan itsenäisen sosialidemokratisen puolueen puheenjohtajalla, Crispin'illä, neuvottelu. Tämän neuvottelun tuloksena Frossard julkaisi Crispinien antamana haastatteluna ranskalaisessa päivälehdessä, l'Humanitéssa, selostuksen Saksan itsenäisten sosialidemokratien kannasta Internationaleky-symyksessä. Tämä selostus synnytti riitaa Saksassa. Kommunistien taholta

ryhdyttiin väittämään, että itsenäisen puolueen toimitsijat vääristelevät puolueen päätöksiä eivätkä tahdokaan saattaa niitä voimaan. Tästä syystä Crispin julkaisi itsenäisen sosialidemokratisen puolueen pää-äänenkannattajassa, Die Freiheitissä, selostuksen puolueen päätöksistä.

Tässä kirjoituksessa Crispin selittää puolueensa olevan halukas neuvottelemaan Kolmannen Internationaleen kanssa tasa-arvoisina tovereina ja vaativan, sanansijaa tulevan Internationaleen ohjelman ja menettelytapojen määrittelymisessä. Saksan itsenäinen sosialidemokratinen puolue, hän lausuu, ei tahdo muodostaa neljättä Internationalea. Moskovan Internationale, joka tähän saakka on rajoittunut yksinomaan itä-Euroopan maihin, yhtymällä länsi-Euroopan vallankumouksellisten puolueiden kanssa tulisi suuremmaksi ja suuremmaksi. Kunhan pääsemme Moskovan kanssa yksimielisyyteen toimintaohjelmamme perusteista, niin ei ole olemassa mitään, mikä estäisi meitä yhtymästä siihen ja tämä pitää paikkansa vaikeivat toisten maiden puolueet yhtyiskään."

Tästä Crispinien lausunnosta ilmenee, että Saksan itsenäiset sosialidemokratit tahtovat päästä ennen yhtymistään varmuuteen siitä, että he saavat määritellä omat menettelytapansa, eivätkä siis päättäneet yhtyä ilman ehtoja. Kokouksen lopussa Internationalepäättökseen hyväksytyyn lisäyksen johdosta Crispin lausui:

"Tämä lisäys ei millään tavalla muuta puoluehallinnon ja valvojakunnan esittämän ja kongressin hyväksymän päätöksen merkitystä. Se ei muuta päätöstämme ryhtyä neuvottelemaan Moskovan Internationaleen kanssa toimintaohjelmamme perusteella ennen mainittuun Internationaleen yhtymistämme. Jos on olemassa toisia puolueita, jotka eivät heti yhdy meihin kolmanteen Internationaleen yhtymisessä, me yhdyimme yksinämme, mutta vasta sitte kun olemme päässeet yksimielisyyteen venäläisten kanssa tulevan Internationaleen ohjelmaasta ja menettelytavoista."

Ja mainitun kirjoituksen lopussa Crispin vielä lausuu: "Ei voida siis

välttää, etteikö Leipzigin kongressi kiel-
täytynyt heti yhtymästä Moskovan In-
ternationaleen ja että puolueen hallinto
määrättiin heti alkamaan neuvottelut
mainitun Internationaleen kanssa. Puo-
luen ohjelman on oltava näiden neu-
vottelujen pohjana. Samalla kertaa me
vaadimme oikeutta lausua mielipiteem-
me niissä yhteisissä keskusteluissa, jois-
sa tulevan Internationaleen periaatteet ja
menettelytavat määritellään."

Saksan itsenäinen sosialidemokrati-
nen puolue on myös jo toiminut puo-
luekokouksen määräämään suuntaan. Se
on ensinnäkin antanut julistuksen länsi-
maiden vallankumouksellisille sosialis-
tisille puolueille ja kolmanteen Inter-
nationaleen kuuluville puolueille ehdot-
taen yhteisen neuvottelun pitämistä
tarkoituksella päästä yksimielisyyteen
ohjelmasta ja menettelytavoista. Puo-
lue myös heti Leipzigin kokouksen jäl-
keen ryhtyi neuvottelemaan venäläi-
sen toverin, Karl Radekin, kanssa ja
Radek on luvanut puolustaa kolmannen
Internationaleen edessä Saksan itsenäis-
ten sosialidemokraattien suunnittele-
maa konferenssia kolmannen Interna-
tionaleen ja siihen yhtyä haluavien puo-
lueiden välillä. Puolueen työskentely
jatkuu edelleen tähän suuntaan.

(Olemme tässä näin laajalti selittä-
neet Saksan itsenäistensocialidemokrati-
nen toimia tarkoituksella tehdä lukijoil-
le tunnetuksi asian oikean laidan. Me
pidämme paljon hyödyllisempänä sitä,
että lukijamme saavat mahdollisimman
täydellisen, selvän ja oikean kuvan
näistä asioista kuin että me lausuisim-
me jatkuvia ennusteluja ja sanoisim-
me "uskovamme" kehityksen käyvän
vissiin toivomaamme suuntaan.)

RANSKA.

Internationalekysymys. — Kuten
ennenmin on jo kerrottu päätti Rans-
kan sosialistipuolue kokouksessaan
Strassbourgissa viime helmik. 25, 26,
27, 28 ja 29 päivinä erota heti toisesta
Internationalesta ja ryhtyä heti sen jäl-
keen yhdessä Saksan riippumattomien
socialidemokratien kanssa puuhaamaan
jo kolmanteen Internationaleen kuulu-
vien puolueiden ja siihen yhtyä halua-
vien länsieuroopalaisten vallankumouk-
sellisien sosialistipuolueiden yhteistä

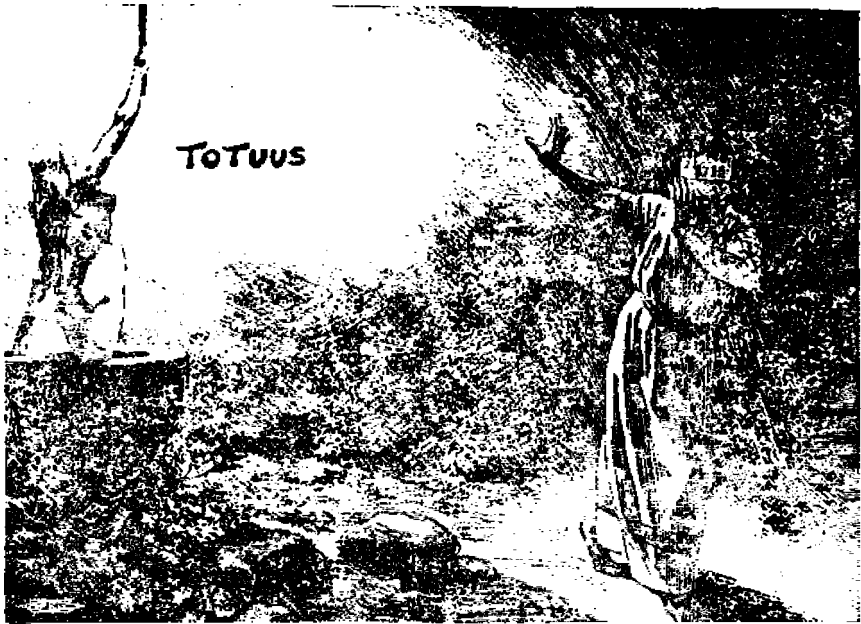
konferenssia tarkoituksella luoda koko
maailman vallankumoukselliset sosialis-
tit käsittävää Internationalea. Ranskan
socialistipuolueen toimeenpaneva komi-
teea on nyt ryhtynyt toteuttamaan tä-
tä päätöstä. Se on lähettänyt lähettiläl-
tään Englantiin, Saksaan, Venäjälle, Ita-
liaan, Espanjaan ja Sveitsiin. Näiden
Ranskan valtiollisesti järjestyneiden
työläisten lähettiläiden tehtäviin kuu-
luu selittää eri maiden socialisteille ja
unionisteille Strassbourgin kokouksen
päätöksiä ja ottaa selville muiden mai-
den socialistisen ja unionistisen liik-
keen toimitsijain ja toimikuntain mieli-
piteistä. Kun Ranskan sosialistipuolue
on näiden lähettiläitensä kautta saanut
kaikki tarvitsemansa hyödylliset tiedot,
sen toimeenpaneva komitea kokoontuu
päättämään kuinka ja millä ehdoilla
Saksan itsenäisten socialidemokraattien
ja Ranskan sosialistipuolueen ha'uama
konferenssi tullaan ko'olle kutsumaan
ja onko tällaisella kokouksella mahdol-
lisuutta saada aikaan pikaisia tuloksia.

Tunnettu ranskalainen puoluetoveri,
Paul Favre, kirjoittaa Le Popularessa,
tästä puuhasta otsikolla "Toimikaam-
me viivyttelemättä" m. m. seuraavaa:

"Onnistummeko me tässä? Sitä en
voi ennustaa. Mutta yhdestä seikasta
minä olen varma. Socialistisentietoi-
suuteni syvyydessä ei ole pienintäkään
epäilystä siitä. Ja se on, etten minä
minkään tähden koko maailmassa olisi
niiden joukossa, jotka ovat nurjalla
mielellä tämän ylivoimaisen ponnistuk-
sen johdosta uudelleen rakentaa kan-
sainvälinen sosialismi tai jotka jonkun
käsittämättömän harhaluulon tähden
sanovat sanankin saattaakseen yrityk-
sen epäonnistumaan.

"Tällä hetkellä, jolloin porvaristo
yli koko maailman kerää taisteluvoimi-
aan proletariaattia vastaan, kenellä-
kään ei ole oikeutta olla vihamielinen,
ei edes välinpitämätöinkään sille mitä
tehdään socialististen työläisten yhte-
näisen taistelurintaman uudelleen jär-
jestämiseksi.

"Ainoa kysymys mikä loogillisesti
voidaan tehdä — meidän kotimaisen tai
kansainvälisen politiikkamme suhteen
— on se, että "mitä me ymmärrämme
socialismin traditsionalisilla periaatteil-
la."

"Ei olisi minkäänlaista tarvetta vastata tähän kysymykseen. Nykyinen ennemmistö, joka kontrolloeraa Ranskan sosialistipuoluetta, on vastannut siihen kerta toisensa jälkeen. Suurelle osalle puolueen jäseniä se on kauan ollut selviö. Mutta toistakaamme se kerran vielä: Sosialistipuolue on luokkapuolue. Sosialistipuolue tuomitsee osanoton porvarillisiin hallituksiin. Sosialistipuolueen tehtävä on järjestää köyhälistö täydelliseen valtiollisen vallan valtaamiseen kaikilla keinoilla, joukkotoiminta niihin luettuna.

"Tämä on meidän kantamme. Tietäessään sen, jokainen toveri omaksuukoon yksilöllisen velvollisuutensa."

ITALIA.

Yhteiskunnallinen jännitystilä. — Jännittyneisyys Italian taloudellisessa elämässä jatkuu. Työselkkaukset, suuret ja pienet, seuraavat toinen toistaan keskeytyttä. Posti-, sähkösanoma-, puhelin- ja rautatietyöläisten viime tammikuulla olleen lakon jälkeen on tapahtunut useampia muita lakkotaisteiluita. Seuraavat ovat kalkista tärkeimmät:

Metallityöläisten työselkkaukset Sestri-Ponentessa, lähellä Genovaa, missä syndikalistit ovat vallitsevana aineksena. Riita johtui työläisille tulevien pakkokojen maksamisesta, aiheuttaen työsulun. Metallityöläiset palasivat tehtaisiin joukkona järjestäen itse työnsä. Hyvin asetettu poliisivoima karkoitti työläiset tehtaista aiheuttaen verisiä yhteenottoja.

Ilva Societyn metallityöläiset lakkoivat Neapelissa. Tämänkin lakon yhteydessä tapahtui yhteen törmäyksiä poliisin kanssa ja verenvuodatusta.

Sodan hävittämällä Piaven alueella julistettiin yleislakko. Siellä olivat hallituksen siviili- ja sotilasviranomaiset pilanneet suuret määrät raaka-aineita ja siten lamaanuttaneet koko uudelleenrakentamistyön.

Riberan ympäristöllä Sisiliassa talonpojat nousivat kapinaan suurta maanomistajaa, Bivonan herttuaa, vastaan. Herttua oli pakoitettu luovuttamaan huomattavan osan tiluksistaan maan todellisille viljelijöille.

Kaikkiaan näissä liikkeissä suurena vallitsevana aatteena on teollisuustyöläisten ja talonpoikain pyrkimys ottaa

haltuunsa maat ja tehtaat. Yksityisomaisuuden yhteiskunnallistuttamisate on vallannut työläisten mielestä maalla ja kaupungissa. Tuotannon yhteiskunnallistuttaminen niin maanviljelyksen kuin teollisuudenkin alalla on päivän polttavana kysymyksenä.

Sosialistipuolue ja yhteiskunnallinen kuohunta. Näitä suuria lakkotalsteluita johtamassa on ollut Italian yleinen työväenliitto yhdessä sosialistipuolueen kanssa. Näiden työväenliikkeen kahden haaran, valtiollisen ja taloudellisen järjestön välillä on vallinnut läheinen yhteistoiminta — hyökkäys- ja puolustusliitto — viimeisten vuosien ajan. Kummassakin niissä ilmenee niin sanottu mallillinen ja vallankumouksellinen suunta. Päämäärä niillä kummallakin on sama, mutta menettelytavoissa ne eroavat suuresti toisistaan.

Sosialistipuolueen mallillinen suunta, jota johtaa tunnettu parlamenttarikko, Turati, kannattaa yksityisomaisuuden vähittäistä yhteiskunnallistuttamista parlamentaarista tietä ja väkivaltaisten purkausten välttämistä. Vallankumouksellinen suunta, jota johtaa Avanti-lehden toimittaja, Serrati, taas väittää, ettei porvaristo luovu vallasta vastarinnasta ja että se käyttää kaikkia vallassaan olevia keinoja valta-asemansa puolustamiseksi. Tästä syystä asteittain suoritettavalta vallankumoukselta ei voida odottaa mitään. Siksi sosialistien parlamentissa onkin vain armottomasti arvosteltava nykyistä järjestelmää osoittaakseen sen yhä enemmän ja enemmän epäonnistuvan yhteiskunnan ja ennen kaikkea työväenluokan tarpeiden tyydyttämisessä.

Viimeksimainitulla ryhmällä on valtava enemmistö puolueessa, joka näistä mielipide-eroavaisuuksista huolimatta kuitenkin työskentelee ihailtavan yksimielisesti ja tarmokkaasti ulospäin porvaristoa vastaan.

Osuustoimintaliike. — Äskettäin kerrottiin, että Italian osuustoimintaliitto kokouksessaan Roomassa on päättänyt tulevaisuudessa toimia läheisessä yhteydessä sosialistipuolueen ja yleisen työväenliiton kanssa avustaaksensa työväenluokkaa vapaustaistelussaan. Osuustoiminnan alalla on myös huomattavissa voimakasta keskittymistä. Tun-

nettu italialainen ammattiyhdistys - ja osuustoimintamies, Rinaldo Rigola, kirjottaa Pariisiin l'Humanitessa tästä keskittymispyrkimyksestä m. m. seuraavaa:

“Menneiden aikojen pienetosuuskunnat liittyvät laajempiin liittoihin, jotka siten tulevat voimakkaammiksi ja kykenevämmiksi harjoittamaan tuotanto- ja jakotehtäviä. Minun varma vakaumukseni on, ettei missään muussa maassa työväestö ole niin hyvin varustautunut tähän tehtävään kuin Italiassa. Kaupungeissa ja maaseuduilla, maanviljelysalueilla ja teollisuuskeskuksissa, on huomattavissa työläisten henkinen ja teknillinen kehittäminen ja työläiset lisääntyvässä määrässä pyrkivät vaikuttamaan teollisuus- ja kauppallikkeiden johtoon.”

BULGARIA.

(True translation filed with the postmaster at Fitchburg, Mass., as required by the act of Oct. 6, 1917).

Valkoinen terrori. — Porvariston valkoinen terrori ei ole tunnettu yksistään Suomessa ja Unkarissa, joissa vallankumoukset tukahdutettiin työläisvereen. Valkoiseen terroriin ovat turvautuneet melkein kaikkien maiden porvarit jos työläiset ovat vähänkään uhanneet heidän valtaansa. Bulgarianlainen sosialisti, Iri Styx, kirjottaa maansa oloista Pariisiin l'Humanitessa seuraavaa:

“Senjälkeen kun Denikinin armeija joutui häviölle, hän muutti pääesikuntansa Varnaan. Ententemaat olivat jo sitä ennen suunnitelleet vallankumousvastaisen rintaman muodostamista Bulgarian luvaten Bulgarian hallitukselle palkinnoksi siitä Tzaribrodin kaupungin, Serbian alueella ja myöskin Dobrudjan.

“Mutta Bulgarian kommunistipuolue, joka kehittyi ja kasvoi kaikista vaikeuksista ja esteistä huolimatta — syyskuun vaaleissa se sai 120,000 annetuista 600,000 äänestä ja valitsi 47 jäsentä maan parlamenttiin — päätti taistella kaikella voimallaan ententen ja Bulgarian hallitsijain salaliittoa vastaan. Jouluun 24 päivänä puolue toimenpani koko maata käsittävän mielenosotuksen vaatien venäläisten taantumuksellisten maastakarkottamista.

"Kukistaaksensa tämän liikkeen Stamboliskin porvarillis-demokraattinen hallitus mobiilisoi ja asesti maanviljelijäjärjestöjen jäsenet, jotka ranskalaisen miehitysjoukkojen avulla, vainosivat kommunisteja armottomasti. Tässä taistelussa taantumukselliset käytivät kaikkia keinoja ja aseita: pommeja, ampuma-aseita ja vangitsemisia. On mahdotointa sanoa kuinka monta ihmistä kaatui, haavoittui ja joutui vangiksi näissä taisteluissa. Kaikki hallituksen työläiset, jotka ottivat osaa joulukuun mielenosotuksiin, erotettiin toimistaan. Heidän eroittamisensa aiheutti kaivosmiesten, rautatieläisten, posti-, puhelin- ja sähkösanomatyöläisten lakon.

"Hallitus vastasi tähän kutsuen lakkolaiset armeijaan sotalaiv alaisiksi, vangitsi lakkolaisia, räikkäsi heitä ja saattoi sota-aikeuksien tuomittaviksi. Kaikki kommunistipuolueen jäsenet julistettiin henkipatoiksi ja santarmeille annettiin täydellinen valta teurastaa heitä missä ikinä vaan tapaavat tai vangita heitä ilman syytä.

"Kaikista näistä porvariston hyväksymistä terroritoimenpiteistä huolimatta lakot jatkuivat. Lakkolaiset olivat päättäneet estää ammuksien ja elintarpeiden kuljettamisen vastavallankumoukselliselle armeijalle ja estää elintarpeiden maasta pois lähettämisen. Bulgaria ennen sotaa uloslähetti kaksi kolmatta osaa tuottamistaan elintarpeista. Nyt ei ole riittävästi oman väestönkään tarpeisiin. Hinnat ovat tavattoman korkeat. Leipä maksaa viisi frangia kilo, liha 35 frangia, voi 150 frangia kilo ja kaikki muutkin tarvikkeet samassa suhteessa."

Puolue vain voimistuu. — Vaikka porvaristo ylläpiti tällaista hirmuvaltaa hävittääkseen työläisten vastarinnan ja heidän järjestönsä, he eivät päässeet sillä päämääräänsä. Kokonaan pönnäsvainoin kommunistien luku lisääntyi. T:ri Styx antaa siitä seuraavat ilahduttavat tiedot::

"Puhdas tulos kaikesta porvariston sorrosta on ollut kommunistipuolueen jäsenmäärän lisääntyminen. Tammi-kuulla toimitetuissa kunnallisvaaleissa puolueemme sai 160,000 ääntä, äänimäärä lisääntyen sitte edellisessä kuus-

sa toimitettujen parlamenttivaalien nelljäälkymmenellä tuhannella. Tämä johtuu Bulgarian työläisten selvästä luokkataistelun ymmärtämisestä ja työläisten järjestöjen 100 prosentin solidarisuudesta."

RUMANIA.

(True translation filed with the postmaster at Fitchburg, Mass., as required by the act of Oct. 6, 1917).

Rumanian sosialistit ja Internationaale. — Sodan ajalla Rumanian sosialistipuolue ylläpiti puhtaasti rauhaa vaativan ja vallankumouksellisen kannan. Sen edustajat olivat läsnä Zimmerwaldin kokouksessa ja eshityivät siellä puhtaan sosialistisen ohjelman mukaisesti, mutta joistakin erinäisistä syistä Rumanian sosialistipuolue on vielä tähän asti ollut erossa kolmannelle Internationaalelta.

Saksan itsenäisten sosialidemokratien kongressin jälkeen Rumanian sosialistit kokoontuivat Bukarestissa. Tässä kokouksessa oli huomattavissa kolme eri menettelytapavirtausta.

Voimakkain suunta, jota kannattivat kaikki ryhmät entisen Besarabian valtakunnan alueelta ja Transylvanian edustajat, vaati Kolmanteen Internationaleen yhtymistä ilman ehtoja. Toisen ryhmän kanta oli yhtäläinen Ranskan sosialistipuolueen kannan kanssa vaati Internationaleen uudeleen rakentamista ja kolmas ryhmä, johon kuuluivat Transylvanian ministerisocialistit, tahtoi, että toinen ja kolmas Internationale yhdistettäisiin kaikkine niissä olevine erilaisine joukkoineen.

Tällä hetkellä näiden ryhmien keskinäinen taistelu vie kaikki puolueen voimat ja jäsenistön huomion.

Porvariston hirmuvalta. — Vallankumouksen pelko on asettanut Rumanian porvariston käyttämään hyväkseen tätä sosialisten keskinäistä riitaa ja siitä johtuvaa heikkoutta ja uhkailee sosialistipuolueen johtajia kuoleamalla. Koko sanomalehdistö niin vapaamielinen kuin vanhoillinenkin on tämän työnantajaluokan taantumuksen vallassa. Lakkoja murskataan väkivallalla ja kansalta uhataan riistää kaikki vapaudet, jos vain sosialistit yhtyvät kolmanteen Internationaleen.

Maassa on 100,000 valtiollista "ri-

kollista" joko tuomittuna vankiloissa tai vainottuna lymyilemässä. Sotalaki ja sota-aikeudet riistävät tuhansilta viattomilta ihmisiltä vapauden. Äsken tuomittiin kahdeksan kaivosmiestä vankilaan kukin 12 vuodeksi.

Piiritystila on poistettu vasta van-

hasta kuningaskunnasta. Besarabialalaiset, jotka eivät ole tyytyväisiä rumaanialaisiin valtaajilnsa, heitetään Dniesteriin. Hallituksen viranomaiset ovat pöyhkeillen julistaneet Rumanian parlamentissa olevansa ylpeitä tällaisesta asiaintilasta.

O. V. KUUSINEN.

Tov. O. V. Kuusinen

Se mies — jota Suomen köyhällistö äsken syvästi suri, luullen hänen joutuneen vainoojijemme uhriksi — elää vielä. Hän lähettää suomalaisille aatetovereille seuraavan tervehdyksen:

TOVEREILLE.

Kiitos sydämenne sykinnästä! Kiitos punalipun puolesta!

Miksi hiipi valkoinen murhamies minun perässäni? Siksi, että olen teidän taistelutoverinne. Miksi hän tahoi vertani? Siksi, että se on punaista ja kuumaa, niinkuin teidän sydänveren.

Päästivät ennenaikaisen riemu-ulvonnan. Luuliko hän jo saaneensa saaliin

kiinni, vaikka vasta jahtasi? Kerskui ampuneensa, kun vasta tähtäsi.

Silloin teidän sydämenne korkealle sykähti. Sykähti ja leimahti tuleen.

Minä tempasin hengessä punalipun käteeni, niin ettei teidän sydämenne liekki erehdyksestä minun nimeäni kirjastanut, vaan punalipun kunniaa.

Ja silloin tapahtui ihme. Valkoisen pyövelin ase ei laennut. Tähtäävä käsi vapisi ja valpui. Niinkuin olisi hän edessään nähnyt meidän punalippumme lähenevän ja sen takana valtavan liekin. Eikä kauan kulunut, kuin pyövelin käsilvarsia kouristui ja ase kääntyi hänen omaa ohimoa kohti — sekä laukesi siinä.

Vai murhasiko hänet toinen mies? Kuka? — En minä — ettekä te. Siis vihollistemme itsemurha se oli siinäkin tapauksessa. Ase, jolla valkoinen taantumus uhkaa meidän henkeämme, on käynyt vaarallisemmaksi sille itselleen.

Toverit, työntekijät! Te olette minut vastaanottaneet omaan luokkaanne ja riviinne. Olette antanut punalipun kouraani, Sitä en hellitä niinkauvan kuin elän.

Mutta ei lippu siitä vielä vaaraan joudu, vaikka joku lipun kantaja kaatuisikin. Muistakaa se. Lähin mies rivissä nostakoon lipun heti korkealle.

Mutta missä lippu todella vaaraan joutuisi, sinne on joukolla riennettävä sitä pelastamaan.

Sillä lippu on meidän aattemme, meidän luokkamme suuri tulevaisuus, jonka puolesta on verensä antanut moni uljas toveri.

Se musta mahti, joka murha-aseel-

laan aattemme sydämeen tähtää, olkoonpa kuinka hirveästi varustettu tahansa, se on hukkuva. Sen kädessä ase kääntyy omaa ohimoa kohti.

Varma on, toverit, punalipun tie. Turvaisea on kulkea teidän sydämenne pyhän tulen suojassa. Ken siinä on, hän elää sittenkin vielä kun on jo kuol-
lut.

Sillä paras osa hänen elämästään elää ja voittaa: yhteinen aattemme.

Se aate on vapaan työn veljeys ja valta — neuvostovalta.

Sen me ihmiskunnalle valloitamme, toverit.

Kiitos siis punalipun puolesta.

Paljon olette kestäneet, paljon vielä kestäkää sen edestä.

Omanne se on. Ja uljaammin se tänä vuonna hulmuu kuin koskaan ennen. Kaikissa Europan maissa.

O. V. Kuusinen.

Punavangin Laulu

(Suomen vankilassa tehty runo.)

Taas valkean vallan aaveet,
minun eessäni lihoittaa.
Taas valtavat vapaushaaveet,
mua lauluhun kiihoittaa.
Mua kutsuu, käskee ja vaatii
tuhat tuskaista tunnelmaa.
Viha, rakkaus lauseita laatii.
Oi, kuuntele, kansa ja maai

Oi, kuuntele laulua, kansa..
min sorretta synnyttää,
kuink' kylmiä kahleitansa
punavanki nyt helskyttää.
Ne kahleet, ne painaa ja painaa,
vihan nurteet ne otsaan syö.
Te näättekö piiskan siimaa,
mikä ilmassa vinkuu ja lyö.

Jumalauta! Se sattuvi selkään,
verijäljet ne jälkehen jää.
Ja ne jäljet, ne jäljet, ma pelkään
iki-arpia synnyttää. — — —
Mistä voiteita niihin me saamme?
Kuka sellaista lääkintä voi?
Oi, kuuletko, kuuletko, maamme
kuinka ruoskitun valitus soi

Ja te vieraitten maitten veljet,
veren ääni se sinnekin soi.
Tokko tiedätte, kummoiset teljet
on murjumme ovilla, oi!
Te kuulkaa, kuin virteni helää.
Punavangin on laulu tää.
Niin totta, kuin veljeys elää,
pois saatava teljet on näät!!